

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 2487/2006/DK - Begrænset adgang til Kommissionens lokaler

Afgørelse

Sag 2487/2006/DK - Indledt den 24/10/2006 - Afgørelse af 11/03/2008

Sammendrag af afgørelse om klage 2487/2006/DK over Europa-Kommissionen

I en klage til Ombudsmanden i 2006 hævdede klageren, at han med urette var blevet nægtet adgang til Kommissionens bygninger. I sin afgørelse fandt Ombudsmanden, efter at have analyseret indholdet af korrespondancen mellem klageren og Kommissionen, at klagerens adgang til Kommissionens lokaler ikke var blevet nægtet generelt, men at den snarere var underlagt visse betingelser. Disse betingelser var nødvendige for at sikre, at institutionens interne funktion var i overensstemmelse med hensynet til god forvaltningsskik.

Ombudsmanden konkluderede således, at Kommissionens beslutning afspejlede en rimelig udøvelse af Kommissionens beføjelse til at regulere adgangen til Fællesskabets lokaler. Han fandt derfor ikke, at der forelå noget tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

Strasbourg, den 11. marts 2008

Kære D.

Den 31. august 2006 indgav De en klage til Den Europæiske Ombudsmand over Europa-Kommissionens påståede afslag på at give Dem adgang til dens lokaler i Luxembourg, navnlig Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers lokaler ("OPOCE").

Den 24. oktober 2006 fremsendte jeg klagen til Kommissionens formand. Kommissionen fremsendte den engelske udgave af sin udtalelse den 20. december 2006 og den franske oversættelse den 31. januar 2007. Jeg sendte den til Dem med en opfordring til at fremsætte bemærkninger, som De sendte den 30. marts 2007.

Jeg skriver nu for at fortælle Dem resultaterne af de undersøgelser, der er foretaget.

KLAGEN

Den 31. august 2006 blev klageren, der er pensioneret tjenestemand i Europa-Parlamentet, nægtet adgang til Europa-Kommissionens lokaler i Luxembourg, navnlig i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer ("OPOCE"). Klageren var af den opfattelse, at afslagene var ubegrundede. Han forklarede, at Kommissionen på trods af sine gentagne skriftlige anmodninger om præcisering af sagen ikke gav ham en acceptabel forklaring på det påståede afslag.

Klageren indgav en klage til Den Europæiske Ombudsmand, hvori han hævdede, at:

- han blev med urette nægtet adgang til Kommissionens lokaler i Luxembourg og navnlig til bygningen af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. og
- Kommissionen har ikke korrekt besvaret hans skrivelse af 23. juni 2006 vedrørende sagen.

Ved skrivelse af 24. oktober 2006 meddelte Ombudsmanden klageren, at han anså hans første påstand for at være rettet mod både Kommissionen og Publikationskontoret. Det fremgik imidlertid, at klageren ikke havde indgivet forudgående administrative henvendelser til OPOCE i forbindelse med hans første påstand, jf. artikel 2, stk. 4, i statutten for Den Europæiske Ombudsmand. Ombudsmanden fandt derfor, at klagerens påstand mod OPOCE ikke kunne antages til realitetsbehandling.

UNDERSØGELSEN

Kommissionens udtalelse

I sin udtalelse mindede Kommissionen først om sagens baggrund ved at forklare følgende.

Ved skrivelse af 8. december 2005 (1) til Kommissionens Sikkerhedsdirektorat ("SDC"), OPOCE i Luxembourg, klagede han over klagerens adfærd med den begrundelse, at han opfordrede visse kvindelige OPOCE-embedsmænd, der var medlemmer af det rumænske hold, til at arbejde privat for ham som oversættere, pressede dem til chikane og blandede sig i deres arbejde. OPOCE anmodede derfor SDC om at nægte klageren adgang til sine lokaler. SDC reagerede straks på denne anmodning. SDC's vicekontorchef, F., der er ansvarlig for anvendelsen af sikkerhedsreglerne i Luxembourg, meddelte klageren mundtligt, at han overtrådte de almindelige betingelser for pensionerede tjenestemænds adgang til Kommissionens lokaler og anmodede ham om at afstå fra at gøre dette.

Mellem den 9. december 2005 og den 16. februar 2006 ringede klageren flere gange til F. og sendte ham flere breve, hvori han insisterede på, at han skulle have adgang til OPOCE's lokaler. F. bekræftede imidlertid den oprindelige afgørelse med den begrundelse, at der ikke var sket nogen ændring i den underliggende situation, og at OPOCE ikke havde udtrykt ønske om at få forbuddet ophævet. Ved skrivelser af 7. og 16. marts 2006 forklarede F. igen de relevante

regler og bekræftede afslaget på at give klageren adgang til OPOCE's lokaler.

Der fulgte en række breve fra begge sider og yderligere hændelser forårsaget af klageren. Disse omfattede gentagen mobning og fornærmende adfærd over for en kvindelig ansat i en af Kommissionens restauranter og tyveri af en ordbog fra Generaldirektoratet for Oversættelsesbibliotek. Brevvekslingen (2) med SDC endte med to skrivelser fra klageren til F., hvori han fremsatte kritiske bemærkninger, samtidig med at han fuldt ud anerkendte de faktiske omstændigheder, der havde givet anledning til hans udelukkelse.

Med hensyn til klagens realitet har Kommissionen fremsat følgende anbringender.

Med hensyn til klagerens første påstand fandt Kommissionen, at de dokumenter, der var vedlagt dens udtalelse, gav tilstrækkelige oplysninger til, at Ombudsmanden kunne konkludere, at klageren ikke med urette blev nægtet adgang til Kommissionens lokaler. Klageren var blevet anmodet om at overholde den eksisterende procedure for de almindelige betingelser for pensionerede tjenestemænds adgang til Kommissionens lokaler og om at tilpasse sin adfærd til den, der forventedes af besøgende i disse lokaler. I den forbindelse henviste Kommissionen navnlig til F.'s notater af 7. og 16. marts 2006 (3) til klageren, hvorved klageren blev underrettet om, at:

- besøg i Europa-Kommissionen og OPOCE skal være baseret på passende grunde (f.eks. offentlige tjenester, kontakter med de horisontale tjenester, der beskæftiger sig med individuelle rettigheder, eller besøg hos en person, der tidligere havde accepteret et sådant besøg).
- adgang til fælles sociale rum (f.eks. cafeterier og restauranter) var kun tilladt, når det ikke forstyrrede Kommissionens tjenestegrenes evne til at udføre deres opgaver. og
- adgang til en ansats kontor uden hans/hendes tilladelse var strengt forbudt.

Kommissionen påpegede, at F. med henblik på at beskytte sine ansatte ved skrivelse af 22. juni 2006 meddelte klageren, at han først fik tilladelse til indrejse i Kommissionens og OPOCE's lokaler efter udstedelse af et besøgs kort og ledsaget af en ansat, og ii) der blev givet tilladelse til adgang til sygeforsikringstjenesten efter anmodning (*et simpelt* krav) og udført i en sikkerhedsvagts selskab.

Med hensyn til klagerens anden påstand forklarede Kommissionen, at indholdet og det generelle indhold af klagerens skrivelse af 23. juni 2006 ikke direkte var baseret på beslutningen om at nægte ham adgang til Kommissionens lokaler, men snarere at angribe den medarbejder i Kommissionen, der traf beslutningen. Kommissionen mindede om, at dens kodeks for god forvaltningsskik ikke fandt anvendelse på korrespondance, der med rimelighed kunne anses for upassende, f.eks. fordi den var gentagen, misbrug og/eller meningsløs, og at Kommissionen i sådanne tilfælde forbeholdt sig retten til at afbryde enhver sådan korrespondance. Da klageren ikke havde (i) anmodet om nogen form for oplysninger, (ii) anmodede om et svar eller (iii) fremlagde nye oplysninger, der kunne have været anvendt til at revurdere ovennævnte beslutning, besluttede Kommissionen, at der ikke var behov for noget svar. Kommissionen erkendte ikke desto mindre, at den burde have underrettet klageren om sin beslutning om at afbryde enhver yderligere korrespondance med ham om sagen, og undskyldte for denne undladelse.

Kommissionen afsluttede sin udtalelse med at anføre, at den beklagede, at klagerens adfærd havde krævet afslag på hans uledsagede adgang til Kommissionens og OPOCE's lokaler. Den bemærkede endvidere, at afslaget var nødvendigt for at beskytte Kommissionens personale og for at undgå forstyrrelser i udførelsen af deres udpegede opgaver. Kommissionen bemærkede, at klageren gentagne gange var blevet anmodet mundtligt og skriftligt om at opføre sig på en passende måde, respektere Kommissionens ansattes rettigheder og undgå at forstyrre deres arbejde. Klagerens manglende konstruktive svar på disse anmodninger gjorde det uundgåeligt at indføre kontrol.

Klagerens bemærkninger

I sine bemærkninger fastholdt klageren sin klage.

AFGØRELSEN

1 Påstand om, at klageren med urette blev nægtet adgang til Kommissionens lokaler i Luxembourg

1.1 I sin klage hævdede klageren, at han med urette blev nægtet adgang til Europa-Kommissionens lokaler i Luxembourg.

1.2 I sin udtalelse påpegede Kommissionen, at F., vicekontorchef for Kommissionens Direktorat for Sikkerhed ("SDC"), ved brev af 22. juni 2006 meddelte klageren, at i) han kun havde tilladelse til at komme ind i Kommissionens og OPOCE's lokaler, når der blev udstedt et besøgskort, og når han var ledsaget af en ansat, og ii) hans adgang til sygeforsikringstjenesten blev simpelthen godkendt efter anmodning og udført i en sikkerhedsvagts selskab.

1.3 I sine bemærkninger anfægtede klageren ikke Kommissionens bemærkninger vedrørende hans begrænsede adgang til Kommissionens lokaler.

1.4 Ombudsmanden finder det nødvendigt først på grundlag af dokumenterne i sagen at minde om de relevante begivenheder, der i sidste ende førte til det påståede afslag på at give klageren adgang til Kommissionens lokaler. Ombudsmanden bemærker i den forbindelse følgende:

Den 8. december 2005 sendte direktøren for OPOCE's Direktorat for Ressourcer en skrivelse til SDC med anmodning om, at klageren fik forbud mod at få adgang til OPOCE's lokaler. Denne anmodning var baseret på, at klageren angiveligt havde opfordret nogle kvindelige OPOCE-embedsmænd til at arbejde privat for ham som oversættere, presse dem til chikane og blande sig i deres arbejde (4) .

Den 10. december 2005 sendte klageren en skrivelse til F., hvori han forklarede, at han den foregående dag ved ankomsten til OPOCE's bygning blev underrettet af sikkerhedstjenesterne om, at han havde brug for en skriftlig tilladelse til at komme ind i den pågældende bygning. Klageren anmodede derfor F. om at udstede en sådan skriftlig tilladelse på grundlag af, at " *han var interesseret i Den Europæiske Union* ", og at han " *forsøgte at informere befolkningen (...) om deres transportmuligheder inden for de europæiske institutioner* ". Klageren tilføjede, at han forsøgte at finde samarbejdspartnere for de polske, tjekkiske, ungarske, rumænske og

bulgarske sprog med henblik på at etablere en oversættelsesvirksomhed på et senere tidspunkt.

Uden at have modtaget den ønskede tilladelse sendte klageren den 16. februar 2006 endnu et brev til F. med anmodning om udstedelse af den nævnte tilladelse.

Den 7. marts 2006 svarede F. klageren og påpegede, at hans adgang til Kommissionens og OPOCE's lokaler var underlagt de generelle regler, der gælder for pensionerede tjenestemænd, og at enhver adgang, bortset fra i) den, der vedrørte klagerens administrative situation, ii) brugen af offentlige finansielle og sociale tjenester og iii) den adgang, som besøgsombudsmand, der havde givet samtykke til at modtage ham, anmodede om, var uacceptabel og misbrug.

Den 9. og 12. marts 2006 sendte klageren yderligere to skrivelser til F. vedrørende samme sag.

Den 16. marts 2006 svarede F. klageren og bekræftede, at hans adgang til Kommissionens lokaler var underlagt de almindelige regler for pensionerede tjenestemænd. Han henviste også til klagerens adfærd den 8. marts 2006 over for en kvindelig tjenestemand, der arbejdede i kontor OIL-03 i Kommissionen. I denne forbindelse understregede F., at tjenstemandsvedtægten forpligtede klageren til at afstå fra enhver handling eller adfærd, der kunne afspejle hans holdning negativt, og at høflighed og høflighed var kvaliteter, som enhver borger kunne forvente af en tjenestemand i EU. I lyset af disse betragtninger var det meget uheldigt, at klageren havde henvendt sig til en tjenestemand på en måde, der kunne skade sidstnævntes personlige værdighed og professionalisme. F. anmodede derfor om, at klageren afstår fra enhver handling eller adfærd, der kan forstyrre freden for tjenestemænd og deres tjenestegrene, navnlig for at afstå fra praksis, der i henhold til luxembourgsk lovgivning kan føre til en straffesag.

Den 22. juni 2006 sendte Z., lederen af biblioteket i Generaldirektoratet for Oversættelse, en e-mail til F., hvori han oplyste, at klageren havde forsøgt at tage en ordbog i stedet for at låne den fra biblioteket, og at klageren den foregående dag måtte mindes om, hvad der udgjorde en passende adfærd i et bibliotek. Z. tilføjede, at klageren allerede havde forstyrret en anden besøgende på biblioteket ved at råbe og være uhøflig over for en kvinde, der havde taget sin plads ved et skrivebord. Af disse grunde, og fordi klageren ikke længere arbejdede i Kommissionen (5), mente Z., at klageren ikke burde have lov til at komme ind på biblioteket igen.

Den 22. juni 2006 sendte F. ligeledes en skrivelse til klageren, hvori han nævnte sidstnævntes forsøg på ulovligt at tage en bog ud af Generaldirektoratet for Oversættelses bibliotek samme dag, og til, at dette forsøg blev modarbejdet af en sikkerhedsagent. F. mindede derfor igen om, at tjenstemandsvedtægten forpligtede klageren til at afstå fra enhver handling eller adfærd, der kunne afspejle hans holdning negativt, og bemærkede, at klageren tilsyneladende ikke havde overholdt dette krav. F. meddelte klageren, at hans adgang til Kommissionens og OPOCE's lokaler som følge af hans adfærd havde været underlagt følgende begrænsninger: i) klagerens generelle adgang til de nævnte lokaler vil blive tilladt ved udstedelse af et besøgskort og vil blive

foretaget i en aktiv medarbejders selskab, og ii) hans adgang til ydelserne i forbindelse med sygeforsikringen vil blive tilladt efter anmodning (en *simple anmodning*) under ledsagelse af en sikkerhedsvagt.

Den 23. juni 2006 sendte klageren en skrivelse til F., som han begyndte som "*ce que vous avez qualifié, hier, de "tentative de vol" cadre bien avec votre mentalité de fonctionnaire flic. Votre sourire Sadique me dégoûte.*" (6) (Emphasis i original). Klageren anførte derefter, at han stadig ikke havde modtaget et svar fra F. på hans spørgsmål om, hvorvidt han igen fik adgang til OPOCE's lokaler. Klageren påpegede også, at han kun ønskede at låne den pågældende ordbog fra Kommissionens bibliotek med henblik på at foretage en hurtig oversættelse.

1.5 På baggrund af ovenstående bemærker Ombudsmanden for det første, at selv om klagerens påstand var, at han med urette blev nægtet adgang til Kommissionens lokaler i Luxembourg, ser det ud til, at hans adgang til Kommissionens lokaler generelt ikke er blevet nægtet, men snarere er blevet underlagt visse betingelser. I forbindelse hermed bemærker Ombudsmanden, at reguleringen af adgangen til fællesskabsinstitutionernes lokaler henhører under deres beføjelser med hensyn til deres interne organisation, som bemyndiger dem til at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at deres interne drift er i overensstemmelse med hensynet til god forvaltningsskik (7) .

1.6 I den foreliggende sag synes klageren at have været involveret i visse hændelser på Fællesskabets arbejdsplads i Luxembourg. Det er navnlig ubestridt, at klageren forsøgte at forlade Kommissionens/OPOCE's lokaler med en bog, som han havde taget fra biblioteket i Generaldirektoratet for Oversættelse, og at dette forsøg, der kunne udgøre en strafbar handling, ikke lykkedes på grund af en embedsmand fra biblioteket og en sikkerhedsvagt.

1.7 Ombudsmanden finder, at Kommissionens omtvistede afgørelse i lyset af ovenstående synes at afspejle en rimelig udøvelse af dens beføjelser til at regulere adgangen til Fællesskabets lokaler. Desuden fremsatte klageren ikke i sin klage nogen konkrete og behørigt underbyggede argumenter, der godtgjorde, at Kommissionen i den foreliggende sag havde udøvet ovennævnte beføjelser i den foreliggende sag på en måde, der var ulovlig eller på anden måde i strid med relevante regler eller principper om god forvaltningsskik.

1.8 På baggrund af ovenstående finder Ombudsmanden, at klagerens påstand ikke er blevet underbygget. Han finder således intet tilfælde af fejl eller forsømmelser, der svarer til denne påstand.

2 Anbringendet om, at Kommissionen ikke har besvaret klagerens skrivelse af 23. juni 2006 korrekt

2.1 Klageren hævdede, at Kommissionen ikke havde besvaret hans skrivelse af 23. juni 2006 korrekt vedrørende hans afslag på at få adgang til Kommissionens lokaler i Luxembourg.

2.2 I sin udtalelse forklarede Kommissionen, at indholdet og det generelle indhold af klagerens skrivelse af 23. juni 2006 ikke direkte var baseret på Kommissionens beslutning om at nægte klageren adgang til dens lokaler, men snarere at angribe den medarbejder i Kommissionen, der traf beslutningen. I denne forbindelse gjorde Kommissionen gældende, at dens kodeks for god

forvaltningsskik ikke fandt anvendelse på korrespondance, der med rimelighed kunne anses for uretmæssig, f.eks. fordi den var gentagen, misbrug og/eller meningsløs, og at den i sådanne tilfælde forbeholdt sig retten til at ophøre med enhver sådan korrespondance. Da klageren ikke (i) anmodede om nogen form for oplysninger, (ii) anmode om et svar eller (iii) fremlægge nye oplysninger i sit brev, der kunne have været anvendt til at revurdere ovennævnte afgørelse, besluttede Kommissionen, at der ikke var behov for noget svar. Kommissionen erkendte ikke desto mindre, at den burde have underrettet klageren om sin beslutning om at afbryde enhver yderligere korrespondance med ham om sagen, og undskyldte for denne undladelse.

2.3 Ombudsmanden bemærker for det første, at klageren i sin skrivelse af 23. juni 2006 til F. begyndte at sige: *CE que vous avez qualifié, hier, de "tentative de vol" cadre bien avec votre mentalité de fonctionnaire flic. Votre sourire Sadique me dégoûte. J'ai encore un petit compte à régler avec vous . "* (8) (Emphasis i original). Kommissionen kunne således med rimelighed anse klagerens sprogbrug for at være upassende og misbrug, hvilket kunne begrunde en beslutning om at afbryde den relevante korrespondance. I denne forbindelse erkendte Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse, at den burde have underrettet klageren om sin beslutning om at afbryde enhver yderligere korrespondance med ham om sagen og undskyldte denne undladelse. Desuden oplyste Kommissionen i sin skrivelse af 22. juni 2006 til klageren (jf. punkt 1.4 ovenfor) ham om hans muligheder for at indgive en formel administrativ klage og klage til Ombudsmanden. Under hensyntagen til ovenstående konkluderer Ombudsmanden, at ingen yderligere undersøgelse af og overvejelse af påstanden er berettiget.

3 Konklusion

På grundlag af Ombudsmandens undersøgelser af denne klage synes der ikke at have været nogen fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side i forbindelse med klagerens første påstand. Desuden er ingen yderligere undersøgelse af og overvejelse af klagerens anden påstand berettiget.

Ombudsmanden afslutter derfor sagen.

Kommissionens formand vil også blive underrettet om denne afgørelse.

Din oprigtigt,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

- (1) En kopi af denne udtalelse, som Kommissionen vedlagde sin udtalelse.
- (2) Kopier af brevene mellem klageren og Kommissionens tjenestegrene var vedlagt Kommissionens udtalelse.
- (3) Disse notater er vedlagt Kommissionens udtalelse om denne klage.
- (4) Til støtte for ovennævnte indlæg vedlagde Kommissionen sin udtalelse en kopi af klagerens

brev af 8. december 2005 til en bestemt R., hvori klageren skrev: " Om et par dage vil jeg komme og give den rumænske tekst om [et specifikt emne] til alle dine kolleger, der i øjeblikket er korrekturlæsning. Jeg vil meget gerne, som jeg forklarede Dem, have deres skriftlige holdning til tekstens generelle kvalitet, som faktisk er en oversættelse. (...) Nogle af jer kan senere blive oversættere i mit team eller i en EU-institution. Denne operation skal også udgøre en test med henblik på denne mulige udvikling. Jeg vil også gerne diskutere Deres situation som "kontraktlig agent". " (Emphasis i originalen).

(5) Ombudsmanden bemærker, at Kommissionen havde til hensigt at henvise til Parlamentet.

(6) Oversættelse fra det franske originaleksemplar af Ombudsmandens tjenestegrene: det, *du har beskrevet i går som et "forsøg på at stjæle" passer godt sammen med din politi-civil tjener mentalitet. Dit sadistiske smil afskyr mig . Jeg har stadig en score at nøjes med dig.* " (Emphasis i original).

(7) Sag C-58/94, *Nederlandene mod Rådet* , Sml. 1996 I, s. 2169, præmis 37.

(8) Se fodnote 6 ovenfor.